

DE SACRIFICIO ET MAGIA.

est, etiam si inde corporis sequatur in commodum. Corpus enim non pars hominis, sed instrumentum. Instrumenti uero malum non pertinet ad utentem.

Quomodo differant duo hæc scilicet secundum seipsum & qua ipsum. Ictiones eiusmodi scilicet secundum seipsum & qua ipsum etiam apud Aristotelem distinguuntur. Quod enim secundum seipsum alicui competit, potest ei non competere primo. Quod autem qua ipsum conuenit, præter id quod conuenit, secundum se ipsum etiam primo competit ei atque adæquatur. Pulchrum igitur si commensurationis animæ causa est, atque ob hoc ipsum dicitur pulchrum, efficitque ut melius in anima dominetur deteriori, perficitque nos, & animæ deformitatem purgat, hac ipsa ratione bonum est, nõ quidẽ p accidens, sed qua rone pulchrũ. si. n. q̄ pulchrũ est cõmensuratũ est, & qua commensuratum est & bonum. Bonum enĩ est mensura, certe qua pulchrum est existit & bonum. Similiter turpe, qua turpe, malum est. Nam qua turpe est, informe est. indeterminatum. incompõsitũ, & hac ipsa ratione malum. Qua igitur est turpe, est utique malum. eadem itaque res & pulchra semper est & bona, Atque contra turpis pariter atque mala. hanc tu regulam hic mente teneto, qua & impofterum usus est Aristoteles. Si qua duo cõuertuntur, inuicem eorum quoque opposita cõuertuntur. si igitur pulchrũ, bonũq; cõuertũtur inter se. eoq; quoq; opposita malum scilicet atque turpe similiter inter se cõuertuntur.

FINIS.

Opus Procli de sacrificio interprete
Marfilio Ficino florentino.

Vemadmodũ amatores ab ipsa pulchritudine. quæ circa sensum apparet ad diuinã paulatim pulchritudinẽ ratione progrediũtur, sic & sacerdotes antiqui cũ cõsideraret in rebus naturalibus cognationẽ quãdam cõpassionemque aliorũ ad alia & manifestorũ ad uires occultas, & oĩain oĩb⁹ inuenirẽt. sacrã eorũ scientiã cõdiderũt. agnouerũt. n. & in infimis suprema & i supremis infima. In cœlo quidem terrena secundum causam modõque cœlesti. In terra uero cœlestia. Sed modo terre

no. Nam unde putamus plantas illas quas heliotropias nominant, idest solifegas ad solis motum solém uersus moueri. Sed selinetropias, idest lunifegas ad lunam uerti. Nempe cuncta precantur hymnós que concinunt ad ordinis sui duces. Sed alia quidem intellectualem modo, alia rationali, alia naturali, alia uero sensibili modo. Itaque solifega quomócuq; potest mouetur ad solem. ac si quis possit audire, pulsationem ab ea in aere circuitu factam, profecto illum quendam percussum sonum erga regem suum compositum animaduerneret, qualemcunq; potest planta conficere. Quamobrem in terra quidem aspicere licet solem & lunam, sed pro qualitate terrena. In cælo autem plantas omnes, & lapides, & animalia pro cælesti natura uitam habentia intellectualem. Quæ quidem ueteres contemplati aliis cælestium alia terrenorum adhibuerunt, unde diuinas uirtutes in locum inferiorem ob quandam similitudinem deduxerunt. Nempe similitudo ipsa sufficiens causa est, ad res singulas inuicem uinciendas. Si quis enim canabim, siue papyrum calefaciat, deinde subigat lucernæ proximæ, etiam si non tangat, uidebit subito accensam canabim quamuis non tetigerit ignem, accensionem que desuper ad inferiora descendere. Comparemus igitur canabim calefactam siue papyrum cognitioni cuiusdam inferiorum ad superiora, appropinquationem uero eius ad lucernam oportuno usui rerum pro tempore, loco, materia. Processum ignis in canabim præsentia diuini luminis ad id quod potest capere. accessionem denique canabis deificationi mortalium materialium que illustrationi. quæ deinde feruntur sursum instar accensæ canabis ob quandam feminis diuini participationem. Quid uero de Loto dicam? Lotus implicat quidem in se folia ante solis exortum. Oriente uero sole explicat paulatim. Et quatenus sol ad mediam cæli ascendit plagam, eatenus pandit folia. Quatenus uero à medio petit occasum gradatim folia contrahit. Videtur hæc non minus dilatatione contractione que foliorum honorare solem, quam homines genarum gestu motu que labiorum. Non solum uero in plantis quæ uestigium habent uitæ, sed etiam in lapidibus aspicere licet, imitationem, & participationem quandam luminum supernorum quemadmodum helitis lapis radiis aureis solares radios imitatur. lapis autem qui uocatur cæli oculus uel solis oculus figuram habet similem pupillæ oculi, atque ex media pupilla emicat radius. lapis quoque selenitus, idest lunaris figura lunæ corniculari similis quadam sui mutatione lunarem sequitur motum

DE SACRIFICIO ET MAGIA.

tum. Lapis deinde helioselenus idest solaris lunaris que imitatur quodammodo congressum solis, & lunæ, figuratque colore. Sic diuinorum omnia plena sunt. Terrena quidem cœlestium, cœlestia uero supercœlestium. proceditque quilibet ordo rerum usque ad ultimum. Quæ enim super ordinem rerum colliguntur in uno, hæc deinceps dilatantur in descédendo. Vbi aliæ animæ sub numinibus aliis ordinantur. Deinde & animalia sunt solaris multa, uelut leones, & galli numinis cuiusdam solaris pro sua natura participes, unde mirum est quantum inferiora in eodem ordine cedant superioribus, quibus magnitudine, potentiaque non cedant. hinc ferunt gallum timeri à leone quod plurimum & quasi colit, cuius rei causam à materia sensuue assignare non possumus. sed solum ab ordinis superni cõtemplatione. quoniam uidelicet præsentia solaris uirtutis conuenit gallo magis quod leoni. quod & inde apparet, quia gallus quasi quibusdam hymnis applaudit surgenti soli & quasi aduocat, quando ex antipodum medio cœlo ad nos deflectitur. & quandoque nonnulli solares angeli apparuerunt formis eiusmodi præditi atque cum ipsi in se sine forma essent nobis tamquam formati sumus occurrere formati. Nonnunquam etiam dæmones uisi sunt solares leonina fronte. Quibus cum gallus obiiceretur repente disparuerunt. Quod quidem inde procedit quod semper quæ in eodem ordine constituta inferiora sunt reuerentur superiora quemadmodum plerique intuentes uiroque imagines diuinorum hoc ipso aspectu uereri solent turpe aliquid perpetrare. Vt autem summatim dicam alia ad reuolutiones solis cor reuoluuntur sicut plantæ quas diximus. alia figuram solarium radiorum quodammodo imitantur, ut palma, dactylus alia igneam solis naturam ut laurus, alia aliud quiddam uidere sane licet proprietates quæ colliguntur in sole passim distributas in sequentibus in solaris ordine constitutis scilicet angelis, dæmonibus, animis, animalibus plantis, atque lapidibus. Quocirca sacerdotii ueteris auctores à rebus apparentibus superiorum uirium cultum adinuenerunt dum alia miscerent, alia purificarent. Miscebant autem plura inuicem quia uidebant simplicia nonnullam habere numinis proprietatem non tamen singulatim, sufficientem ad numinis illius aduocationem. Quamobrem ipsa multorum commistione attrahebant supernos influxus, atque quod ipsi componendo unum ex multis conficiebant, assimilabant ipsi uni, quod est super multa constituebant que statuas ex materiis multis permixtas, odores quoque compositos colligentes arte in unum diuina symbola, reddentes que unum tale quale diuinum existit secundum essentiam, compre-

310

hendens uidelicet uires quam plurimas. Quorum quidem diuisio unā quāq; debilitauit. mistio uero restituit in exemplaris ideam. Nonnunq̄ uero herba una uel lapis unus ad diuinū sufficit opus. Sufficit enī Cne-
bison idest carduus ad subitā numinis alicuius apparitionem. ad custo-
diam uero laurus. Raccinum idest genus uirgulti spinosum, cepa squil-
la, corallus, adamas, Iaspis sed ad præfagium cor talpæ. ad purificationē
uero sulphur & aqua marina. Ergo sacerdotes per mutuam rerū cognā-
tionem, compassionēque conducebant in unum, per repugnātiā
expellebant, purificantes cum oportebat sulphure, atque asphaltō. idest
bitumine aqua aspergentes marina, purificat enim sulphur quidē pro-
pter odoris acumen. aqua uero marina propter igneam portionem, &
aīalia diis ī deoꝝ cultu congrua adhibebāt, cæteraq; similiter. Quāobré
ab iis atq; similibus recipientes primum potētias dæmonum cognoue-
runt uidelicet eas esse proximas rebus, actionibūs que naturalibus, atq;
per hæc naturalia, quibus propinquant in præsentiam conuocarunt.
Deinde à dæmonibus ad ipsas deorum uires actionēs que processerunt,
partim quidem docentibus dæmonibus ad discentes, partim uero indu-
stria propria interpretantes conuenientia simbola in propriā deorum
intelligentiam ascendentes. ac denique post habitis naturalibus rebus,
actionibūs que, ac magna ex parte dæmonibus in deorum se
confortium receperunt.

FINIS.

Porphyrius de occasionibus, siue causis ad intelligibilia nos du-
cētibus. Interprete Marsilio ficino.

De natura corporeorum, atque incorporeorum.

Nullum corpus est in loco. Nullum uero eorum quæ secun-
dum se sunt incorporea, uel aliquid tale est in loco.

Quæ secundum se sunt incorporea, eo ipso quod præ-
stātius est omni corpore atq; loco, ubique sunt, non distā-
ti quidē, sed indiuidua quadam conditiōe. Quæ se-
cundum se sunt incorporea, non localiter præsentia corporibus, adsūt
eis, quotienscunque uolunt, ad illa uergentia, atque declinantia quate-
nus uidelicet naturaliter ad ea uergunt atque inclinantur. Sed enī cum
non ad sint locali conditione corporibus, habitudine q̄dam eis adsūt.

Quæ